

Forradalmárnak lenni ...

Nicolae Ceaușescu elvtárs, a kiváló forradalmár, pártunk és államunk vezetője, napjaink kiemelkedő államférfia 60 esztendő.

A Nicolae Ceaușescu elvtárs közvetlen irányításával kidolgozott és az ő alkotó marxista gondolkodásának a jegyeit magán viselő pártprogram megállapítja, hogy a párt tevékenységében, történelmi hivatásának betöltésében jelentős szerepe van — és lesz a jövőben is — a forradalmi káderek, a politikai vezetők tevékenységének: „A vezető kádereknek, a politikai személyiségeknek a forradalmi tevékenység szervezéséhez és vezetéséhez való hozzájárulását az határozza meg, hogy mennyiben emelkednek fel a társadalmi fejlődés objektív követelményeinek, a szocialista és kommunista társadalom építését vezérlő törvényszerűségek tudományos ismeretének színvonalára. A káderek, a vezetők csakis a néptömegekkel szoros egységben, szabadságukat, jólétüket, boldogságukat, a haza előhaladásának ügyét, a szocializmus és a kommunizmus eszményeit szolgálva érvényesülhetnek.“ A pártprogram egy másik ismert — Nicolae Ceaușescu elvtárs beszédeiből átvett — megfogalmazása szerint „forradalmárnak lenni, kommunistának lenni azt jelenti, hogy merészen kutatjuk az újat, mindig előre nézünk, a fejlődő irányában, s cselekszünk, hogy egyesítsük a tömegek erőfeszítéseit a társadalom forradalmi átalakítása érdekében“.

Nicolae Ceaușescu elvtárs személyiségének, tevékenységének, szerepének a jellemzésére aligha találunk az idézeteknél helytállóbb, pontosabb leírást. A hatvan esztendő háromnegyed részét a forradalmi mozgalomban töltötte. Rendkívüli akaratereje, a mozgalom, a forradalmi harc, a nép ügyének tántoríthatatlan szolgálata, kivételes szervező- és mozgósítóképessége, politikai éleslátása magas tiszt-ségekre emelte a pártban. Alkotóképessége teljes — mondhatni: történelmi — méreteken akkor bontakozott ki, amikor a Román Kommunista Párt élére került, a szocialista Románia vezetőjévé vált.

A IX. pártkongresszustól kezdve Románia történelmének megvalósításokban leggazdagabb korszakát éli, és ezt a korszakot Nicolae Ceaușescu elvtárs neve fémjelzi. Ugyanebben az időszakban a Román Kommunista Párt, szocialista államunk és ezek vezetője, Nicolae Ceaușescu elvtárs rendkívül intenzív, új eszmékben és gyakorlati kezdeményezésekben gazdag tevékenységet folytatott és folytat a kommunista és a munkásmozgalom egységének megszilárdítása, a béke védelme, a népek közötti közeledés, megértés és barátság előmozdítása, az új gazdasági és politikai világrend megteremtése érdekében, megkülönböztetett nemzetközi tekintélyt szerezve magának.

A pártprogram jellemzésében a kimagasló politikai személyiséget a tömegek eszményeivel, a nemzet érdekeivel való azonosulás jellemzi. Nicolae Ceaușescu elvtárs, pártunk és államunk legmagasabb vezetőposztjára emelkedve, olyan politikai vonalat munkált ki, amely egészében és minden artikulációjában a szocialista román nemzetnek, a szocialista Románia nemzeti különbségre való tekintet nélkül egységes népének a felemelkedését szolgálja. Politikai gondolkodásának egyik vezérmotívuma a nemzeti és nemzetközi oldalak, mozzanatok egybeesése a politikában, az a meggyőződés, hogy a nemzetközi érdekek nem állanak a nemzeti érdekek fölött vagy azokon kívül, hanem a nemzeti érdekek előmozdítása révén valósulnak meg. Ez az álláspont — belpolitikai síkon — az ország, a nép összes alkotóerőinek maximális mozgósításához, a szocialista gazdaság és civilizáció építésének világméreteken is kivételes üteméhez vezet, azon meg gondolás szerint, hogy a szocializmus ügyét minden nép legjobban saját országának szocialista felvirágoztatásával szolgálhatja. Nemzetközi síkon ebből az álláspontból a szocialista országok, a kommunista és munkásmozgalom új típusú egységének, az államok közötti kapcsolatok új elveken való megszervezésének, az új gazdasági és politikai világrendnek az előmozdítása következik.

A tömegek eszményeivel, a nemzet érdekeivel való azonosulás fejeződik ki abban is, hogy az új helyzeteknek, feladatoknak megfelelő új bel- és külpolitikai vonal kidolgozása a régi — elméleti és gyakorlati — hibákkal való határozott szembenézés, kritika, leszámolás folyamán ment végbe. A IX. kongresszustól eltelt időszak immár tucatnyi esztendeje bizonyítja, hogy Nicolae Ceaușescu elvtárs

kezdeményezésére és közvetlen vezetésével minden politikai, jogi, szervezési intézkedés megtörtént annak érdekében, hogy a múltbeli hibák ne ismétlődhessenek meg többé. Amint azt legutóbb az országos pártértekezlet is megerősítette, a szocialista Romániában új, forradalmi munkásdemokráciát, új, forradalmi humanizmust valósítunk meg, mely koncepciójában és keresztülvitelének gyakorlati módzataiban eredeti, a szocialista építés általános tapasztalatát alkotó módon gyarapító elemeket tartalmaz.

Merészen kutatni az újat, mindig előrenézni — a forradalmárnak ez a pártprogramban foglalt jellemvonása magasrendű formában ölt testet Nicolae Ceaușescu elvtárs gondolkodásában és tevékenységében, aki a marxizmus—leninizmus alapvető és általános érvényű tanításaihoz való szilárd hűségét kivételes alkotókészséggel párosítja. Számára a marxizmus valóban a cselekvés vezérfonala, és nem merev dogmák rendszere. Beszédeiben, írásaiban állandóan hangsúlyozza a dialektikus és történelmi materializmus fontosságát, politikai gondolkodásában a materialista dialektika olyan, ahogyan azt Marx jellemezte: lényegénél fogva kritikai és forradalmi. Nincsenek örökérvényű igazságok, az általános mindig a sajátoson keresztül nyilvánul meg. Nincsenek mindig és mindenhol változatlanul érvényes sablonok, receptek, az igazságnak pedig nincsenek kizárólagos letéteményesei, felkent papjai. Egyik kolozsvári beszédében mondotta: senki sem állíthatja, „a marxizmus — én vagyok“. Az alkotó útkeresés az elméletben és a gyakorlatban, a politikában, a tudományban, a művészetben, az élet minden területén a haladás nélkülözhetetlen feltétele és tényezője. A fegyelmezett forradalmártól azonban idegen bármilyen anarchikus elképzelés; minden tevékenységnek van szabályozója. Az útkeresések is alárendeltek a legfőbb követelménynek: a nép, a szocializmus, a haza, az általános társadalmi haladás öntudatos szolgálatának.

Merészen gondolkodik és cselekszik — írja a pártprogram a forradalmárról. A kiemelkedő forradalmárokat sohasem jellemezte a fausti és a prométheuszi alkat dichotómiája, mindig gondolkodás és cselekvés egysége tette nagygyá őket. Egy, a történelmi személyiségről szóló, klasszikussá vált meghatározásban szerepel az a megfogalmazás, hogy a nagy ember erősebben akar, mint a többiek. Nicolae Ceaușescu elvtárs gondolkodásában és cselekvésében egyaránt kivehető ez a kivételes akarat, a következetesség és céltudatosság, amellyel a gondolatot, az eszmét, az eszményt tettekkel, cselekvéssel valósággá változtatja. Ezért hangzott az Ő szájából oly magától értetődően és oly sokatmondóan az az országos pártértekezlet záróülésén tett kijelentés, miszerint a pártprogram nem elvont elképzelés, hanem mindennapjaink valósága, amelyet napról napra teremtünk és átélünk. Hányszor került az elmúlt évek folyamán nehéz helyzetbe az ország: természeti és nem természeti erők tették próbára népünket. Az új társadalmi rend, az új ember kiállta ezeket a próbákat, és ebben elsőrendű szerepe volt Nicolae Ceaușescu elvtárs rendíthetetlen akaratának is, amellyel — a nép alkotóerejébe, szocialista rendszerünk magasabbrendűségébe vetett tántoríthatatlan hittel — töretlenül biztosította a pártprogram valóra váltását, a népgazdaság erőteljes fejlesztését, a szocialista etika és méltányosság elveinek gyakorlati életbeültetését, a nép anyagi és szellemi életszínvonalának emelését egyaránt.

Nicolae Ceaușescu elvtárs véletlenül sem szól soha úgy dolgozó népünkről, hogy ne említené meg a szocialista román nemzet mellett az együttélő szocialista nemzetiségeket is. Gondolkodásában és cselekvésében egyaránt — számára — a szocialista Románia románok, magyarok, németek, szerbek és más nemzetiségű dolgozók közös hazája. Közösnek tudja, érzi történelmi múltjukat, közösnek jelenüket és kommunista jövőjüket. Kolozsvárt és más erdélyi városokban elhangzott beszédeiben mondotta tavaly nyáron a párt marxista—leninista politikájáról, az anyanyelvi kultúráról, oktatásról szólva, hogy a párt következetesen érvényesítette és érvényesíti a jövőben is ezt a politikát. A lényeg — mondotta —, hogy mindannyian, nemzetiségre való tekintet nélkül, egyazon nyelvet, a marxizmus—leninizmus, a kommunizmus, a szocialista hazafiság nyelvét beszéljük.

Ezen a közös nyelven és ugyanakkor magyarul fordulunk pártunk és államunk vezetőjéhez, a román nép kiemelkedő fiához, Nicolae Ceaușescu elvtárshoz hatvanadik születésnapja alkalmából, és kívánunk neki erőt, jó egészséget, hosszú életet, teljes sikert felelősségteljes tisztségeiben és munkásságában, hazánk, népünk javára, annak a politikai vonalnak a maradéktalan érvényesítése érdekében, amelynek megvalósításához, útmutatásait követve, mi is, a jövőben is, a magunk munkaterületén hozzájárulunk.